

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/153/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5725201850
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5725201850.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, Novomeského 4, 036 01 Martin, dieťa rodičov - matky: D. C., rodená E., narodená XX.X.XXXX, občianka Slovenskej republiky, trvale bytom F. B. XXXX/XX, XXX XX B., a otca: G. C., narodený XX.X.XXXX, občan Ruskej federácie, trvale bytom H., I. XX, J. K., t. č. bytom L. M. XXXX, XXX XX I., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 17P/95/2025 - 30 zo dňa 09.07.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 17P/95/2025 – 30 zo dňa 09.07.2025
p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že: I. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa. II. O trovách konania neodkladného opatrenia súd rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

2. V odôvodnení okresný súd poukázal na návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým matka žiadala, aby súd zakázal otcovi kontaktovať maloleté dieťa a približovať sa k miestu jeho bydliska či pobytu, zakázal otcovi kontaktovať navrhovateľku akoukoľvek formou (osobne, telefonicky, písomne, cez internet) a prikázal výkon osobnej starostlivosti o maloleté dieťa výlučne matke. Návrh odôvodnila tým, že otec maloletého dieťaťa bol v minulosti vo väzbe, ale ešte nie je právoplatne odsúdený, súdne konanie, v ktorom je matka poškodená, pretože ju otec týral, pričom v danom konaní súd vzhľadom na dôvod väzby, avšak túto nahradil uložením obmedzujúcich opatrení a povinnosťou podrobiť sa monitorovaniu technickým zariadením. Jeho konanie voči matke viedlo k narušeniu psychickej pohody matky a dieťaťa. Po rozchode sa matke opakovane vyhrážal a vyjadril záujem zobrať matke dieťa. Vzhľadom na minulosť, aktuálne správanie, časté užívanie omamných látok a neprítomnosť záujmu o dieťa, považuje matka kontakt s ním za rizikový. V doplnení návrhu matka uviedla, že v minulosti na otca maloletého dieťaťa podala viaceré trestné oznámenia pre domáce násilie a vyhrážanie, avšak z obavy o svoju bezpečnosť a bezpečnosť dieťaťa tieto oznámenia opakovane stiahla. Otec bol odsúdený za týranie blízkej a zverenej osoby a momentálne nosí elektronický monitorovací náramok. Opakovane sa matke vyhrážal, že jej vezme syna, pričom sa o neho v skutočnosti nezaujíma a už viac ako pol roka mu neposkytuje žiadnu výživu ani starostlivosť. Spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia matka podala aj návrh na obmedzenie styku otca s maloletým dieťaťom a zákaz priblíženia k dieťaťu.

3. Okresný súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Matka svojim návrhom neosvedčila naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepriložila žiadne listiny, ktoré by relevantným

spôsobom osvedčovali skutočnosti, ktoré uvádza vo svojom návrhu. Matka svoj návrh odôvodňuje skutočnosťou, že otec maloletého dieťaťa ju týral, pričom viaceré trestné oznámenia matka z dôvodu obavy o svoju osobu a o svoje maloleté dieťa stiahla. Otec maloletého dieťaťa nosí monitorovacie zariadenie, pričom sa matke aj vyhrážal, že jej zoberie dieťa. Matka svoje tvrdenia o podaných trestných oznámeniach a o trestnom konaní nepodložila žiadnymi listinnými dôkazmi, súd z úradnej moci vykonal lustráciu v databáze súdov, pričom nebola potvrdená skutočnosť, že by bolo voči otcovi vedené na súde trestné konanie. Matka tiež vo svojom návrhu uviedla, že sa jej otec maloletého dieťaťa vyhráža, že jej maloleté dieťa zoberie. Matka však rovnako uviedla, že maloleté dieťa je v jej výlučnej starostlivosti a otec sa o maloleté dieťa nezaujíma a neprispieva na výživné.

4. Vzhľadom na uvedené nemal okresný súd osvedčenú naliehavosť potreby zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, nakoľko starostlivosť o maloleté dieťa reálne zabezpečuje len matka, otec sa o maloleté dieťa nezaujíma. Matka rovnako neosvedčila dôvodnosť a naliehavosť zákazu kontaktovania maloletého dieťaťa zo strany otca a zákaz priblíženia sa k miestu jeho bydliska. Matka neosvedčila skutočnosť, že by maloletému dieťaťu hrozilo zo strany otca nejaké nebezpečenstvo. Zákaz kontaktovať maloleté dieťa, resp. zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je zásahom do rodičovských práv a povinností a rovnako zásahom do práv maloletých detí na kontaktovanie sa s rodičom, ktorý možno uložiť len v riadne odôvodnených prípadoch. Matka nijakým spôsobom takúto potrebu neosvedčila, nepredložila súdu žiadne dôkazy, v zmysle ktorých by súd mohol pristúpiť k takémuto rozhodnutiu. Matka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, pričom len za osvedčenia tejto podmienky je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Z týchto dôvodov súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Proti tomuto uzneseniu podala matka odvolanie, v ktorom uviedla, že vydanie neodkladného opatrenia považuje za potrebné na ochranu maloletého pred útokmi a vyhrážkami, ktorými chce na ňu otec vplývať v trestnom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 37T/28/2023. V spomínanom trestnom konaní je otec v procesnom postavení obžalovaného za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a matka v tomto konaní vystupuje ako poškodená. Okresný súd dospel k nesprávnemu záveru o nedostatočnej naliehavosti návrhu, keďže sa mu lustráciou nepodarilo zistiť existenciu žiadneho trestného konania vedeného voči otcovi. Tento postup považuje matka za nesprávny a zároveň nezákonný, keďže je v rozpore s ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku, v zmysle ktorých je súd povinný zistiť skutočný stav veci a vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci. Sama takýmito dôkazmi nedisponuje. Trestné konania boli vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, a preto navrhla, aby súd adresoval dožiadania na Mestský súd Bratislava I a policajnému zboru. Dňa 06.04.2025 bol otec riešený políciou v G. pre šoférovanie pod vplyvom kokaínu, v priebehu čoho jej telefonoval so slovami, že on si z policajtov nič nerobí a obviňoval ju, že ich na neho zavolala a že ešte uvidí, čím naznačoval, že jej ublíži. Otec maloletého viackrát využíval aj vyhrážky týkajúce sa maloletého, napríklad, že jej ho zoberie a už ho nikdy neuvidí. Otec maloletého síce nemá záujem o riadnu realizáciu svojich rodičovských práv, ale snaží sa využívať maloletého, aby vplýval na matku v trestnom konaní. Žiadala preto uznesenie okresného súdu zrušiť alebo rozhodnúť o nariadení neodkladného opatrenia.

6. V súlade s ust. § 329 ods. 1 CSP krajský súd umožnil otcovi a kolíznemu opatrovníkovi vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k podanému odvolaniu. Kolízny opatrovník túto možnosť nevyužil.

7. Otec vo vyjadrení uviedol, že matka v návrhu a v odvolaní popisuje mnohé nepravdy. Je pravda, že medzi nimi vzniklo nedorozumenie, ktoré sa však netýkalo syna. Keby išlo o vážny konflikt, matka by sa za neho následne nevydala. Je pravdou, že má monitorovacie zariadenie, ale aj to svedčí o tom, že nedorozumenie nebolo vážne. Syna úprimne ľúbi a plánuje sa s ním stretávať aj napriek tomu, že sa matka snaží ho od syna izolovať. Nemá možnosť stretávať sa so synom pravidelne, avšak pravidelne volá s otcom svojej manželky, aby mal o synovi informácie. On mu dá syna k telefónu a dohodnú sa, kedy si po neho príde. Na syna riadne platí výživné a uprednostňuje, aby mal vyrovnaný vzťah s obidvomi rodičmi. Matka rozchod nezvládla a syna používa v snahe citovo mu ublížiť. Matka v konaní nepreukázala ani neosvedčila, že by sa voči synovi správal nevhodne, a naopak potvrdila, že syn je na neho citovo naviazaný. Otec navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

9. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

14. Krajský súd vo vzťahu k svojmu procesnému postupu, ktorým v súlade s ust. § 329 ods. 1 CSP umožnil otcovi a kolíznemu opatrovníkovi vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k podanému odvolaniu, považuje za potrebné primerane a podporne poukázať na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 286/2022 z 30. júna 2022, v zmysle ktorého „Zachovanie princípu kontradiktórnosti konania a dodržanie zákonom ustanovenej povinnosti umožniť protistrane vyjadriť sa k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu (proti ktorému neexistuje opravný prostriedok) musí byť vo vzťahu k povinnosti súdu rozhodnúť v lehote 30 dní od doručenia spisu odvolaciemu súdu vždy prioritizované a v prípade konfliktu týchto dvoch povinností je potrebné vždy zabezpečiť v prvom rade naplnenie práva účastníka konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Bezodkladnosť vydania rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení nemožno vnímať tak, že sa má rozhodnúť bez ohľadu na porušovanie práv účastníkov konania, ale tak, že súd má rozhodnúť o takomto opatrení bez zbytočného odkladu po tom, ako sú splnené všetky zákonom ustanovené podmienky na vydanie rozhodnutia.“ S prihliadnutím na uvedené bolo krajským súdom o podanom odvolaní rozhodované až po tom, ako bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie otca k podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k podanému odvolaniu.

15. Krajský súd ďalej uvádza, že pred rozhodnutím o podanom odvolaní nepristúpil k doručeniu vyjadrenia otca k odvolaniu matke ako odvolateľke. Z ustanovení Civilného sporového poriadku výslovne nevyplýva povinnosť súdu doručiť strane v odvolacom konaní proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadrenie protistrany na repliku odvolateľovi. Vzhľadom na to, že ust. § 329 CSP je osobitnou úpravou vzťahujúcou sa na postup pri rozhodovaní o neodkladných opatreniach, nemožno naň aplikovať všeobecnú úpravu v § 374 CSP; v tomto kontexte platí lex specialis derogat legi generali. Pri posudzovaní tejto otázky krajský súd zohľadnil, či vyjadrenie otca obsahovalo také skutkové alebo právne argumenty, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok konania, so záverom, že prípadná replika matky by nemohla mať na výsledné rozhodnutie vplyv z toho dôvodu, že krajský súd v zhode so súdom prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom názore, podľa ktorého neboli v danom prípade splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože matka svojím návrhom a predloženými dôkazmi neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov. Tvrdenia otca uvedené v ním podanom vyjadrení neboli podkladom rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd vo vzťahu k tomuto procesnému postupu primerane a podporne poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR v konaniach vedených pod sp. zn. I. ÚS 155/2020 a sp. zn. I. ÚS 511/2022.

16. Vo vzťahu k podanému odvolaniu krajský súd vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom odkazuje za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd si na základe vykonaného odvolacieho prieskumu osvojil vecné závery, o ktoré súd prvej inštancie zamietnutie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia oprel.

17. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese, ktorý nemá charakter konečného rozhodnutia a ktorého účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Možno ho nariadiť len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a v prípade konania podľa CMP aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Nevyhnutným predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Súd v konaní o nariadení neodkladného opatrenia zisťuje len elementárne skutočnosti, ktoré majú byť základom pre jeho nariadenie. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia sleduje predovšetkým záujem maloletého dieťaťa. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa musí byť záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Po oboznámení sa so spisovým materiálom odvolací súd konštatuje, že matka sa podaným návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal otcovi kontaktovať maloleté dieťa a približovať sa k miestu jeho bydliska, či pobytu a prikázal výkon osobnej starostlivosti o maloleté dieťa výlučne matke. Návrh bol odôvodnený tým, že otec maloletého dieťaťa bol v minulosti vo väzbe, ale ešte nie je právoplatne odsúdený, prebieha súdne konanie, v ktorom je matka poškodená, pretože ju otec týral, pričom súd väzbu nahradil uložením obmedzujúcich opatrení a povinnosťou podrobiť sa monitorovaniu technickým zariadením, matke sa opakovane vyhrážal a vyjadril záujem zobrať matke dieťa. V odvolaní matka ďalej uviedla, že okresný súd mal vykonať šetrenie, ktorým by zistil existenciu trestných stíhaní vedených voči otcovi, a poukázala na incident zo dňa 06.04.2025, kedy sa jej počas šetrenia políciou telefonicky vyhrážal, že už pôjdu naostro a že ešte uvidí, pričom využíval aj vyhrážky týkajúce sa maloletého napríklad, že jej ho zoberie.

19. Odvolací súd vo vzťahu k podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zvyrazňuje, že pre posúdenie dôvodnosti podaného návrhu bolo nevyhnutné okresným aj krajským súdom vyhodnotiť, či správanie sa otca k matke odôvodňuje uloženie otcovi matkou požadovaného zákazu kontaktovať maloletého a zveriť ho do výlučnej osobnej starostlivosti matky neodkladným opatrením. Odvolací súd sa preto sústredil na vyhodnotenie vplyvu matkou tvrdeného správania sa otca na maloleté dieťa sledujúc také rozhodnutie, ktoré by reflektovalo najlepší záujem maloletého dieťaťa. Matka v podanom návrhu a v podanom odvolaní uvádzala skutočnosti, ktoré sa týkajú predovšetkým jej vzťahu s otcom, keď argumentovala tvrdeniami o jeho trestnom stíhaní pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby. Matka pritom zároveň uviedla, že v tomto konaní, v ktorom je nariadené pojednávanie na Mestskom súde Bratislava 1 na deň 27.08.2025, vystupuje ona ako poškodená osoba. Pokiaľ matka navrhla doplnenie dokazovania ohľadom trestných konaní vedených voči otcovi, nevyhodnotil odvolací súd tieto návrhy ako dôvodné, pretože z tvrdení matky nevyplýva, že by sa malo jednať o trestné konania súvisiace so správaním sa otca voči maloletému, ale o konania vedené pre správanie sa otca voči matke. Pokiaľ zo žiadneho z tvrdení matky nevyplýva, že by tvrdené protiprávne konanie otca smerovalo voči maloletému dieťaťu, možno konštatovať, že potreba neodkladnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému je zo strany matky odôvodňovaná výlučne správaním sa otca k matke. Pritom vo vzťahu k maloletému matka v návrhu a v odvolaní poukazuje len vo všeobecnosti na možný negatívny dopad správania sa otca na maloletého a ničím nepodložené vyhrážky, že by otec mal maloletého matke zobrať. Z podaného návrhu a odvolania nevyplýva žiadne konkrétne tvrdenie o akýchkoľvek incidentoch, či nevhodnom správaní sa otca voči maloletému. V rozpore s matkou tvrdenou potrebou zásahu zo strany súdu je pritom jej tvrdenie, že otec sa s dieťaťom nestretáva, o dieťa sa nezaujíma a so synom neudržiava žiadny stabilný

kontakt, maximálne zavolá jej otcovi a spýta sa, ako sa má malý. K matkou tvrdenému incidentu zo dňa 06.04.2025 možno uviesť, že samotná matka tento incident vyhodnotila ako smerujúci voči jej osobe, pri ktorom mal otec naznačovať, že jej ublíži. Ani z tohto tvrdenia tak nevyplýva osvedčenie matkou tvrdenej obavy, ktorá by mohla odôvodňovať ňou požadovanú neodkladnú úpravu pomerov. K tomuto incidentu považuje odvolací súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že matka návrh na nariadenie nákladného opatrenia podala až tri mesiace po tom, ako k tomuto incidentu malo dôjsť, a teda sa vzhľadom na časový odstup nepochybne nejedná o skutočnosť odôvodňujúcu bezprostrednú hrozbu, ktorá by mala odôvodniť aktuálnu potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

20. Na základe uvedených zhodnotení odvolací súd obdobne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že matka neosvedčila existenciu naliehavej potreby neodkladnej úpravy pomerov. Skutočnosti tvrdené v podanom návrhu a v podanom odvolaní, ktorými má byť odôvodnený zásah do rodičovských práv otca v podobe zákazu styku s maloletým a jeho zverenia do starostlivosti matky, sa týkajú bezprostredne výlučne matky a nie maloletého dieťaťa, s ktorým otec podľa tvrdenia matky nie je v žiadnom kontakte. Zo strany matky nebolo tvrdené žiadne konkrétne konanie otca, ktoré by odôvodňovalo matkou požadovaný zásah do práv otca. Je potrebné zdôrazniť, že obidvaja rodičia majú právo o svoje deti sa starať, pričom podľa Dohovoru o právach dieťaťa je potrebné, aby súd zohľadnil skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, a preto obmedzenie styku dieťaťa s jedným rodičom nie je v záujme maloletého dieťaťa a je v rozpore s jeho právom na starostlivosť oboch rodičov. Takýto zásah je potom možný len z vážnych dôvodov tak, aby došlo k vytvoreniu predpokladov pre dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi dotknutými záujmami maloletých detí a rodičov a aby výkon starostlivosti o maloleté deti bol v ich najlepšom záujme. Z obsahu spisového materiálu nevyplýva potreba a nutnosť zakázať, či obmedziť styk otca s maloletým, keďže z okolností tvrdených matkou nie je možné dospieť k záveru, že by sa jednalo o činnosť otca, ktorá by nepriaznivým spôsobom smerovala voči maloletému.

21. Vychádzajúc z prezentovaných zhodnotení sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil cez úpravu ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ide o poskytnutie dočasného riešenia vzťahov a závery konštatované v tomto rozhodnutí neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej. K rozhodnutiu vo veci samej bude možné pristúpiť len po vykonaní dokazovania nevyhnutného na posúdenie dôvodnosti návrhu vo veci samej, ktoré dokazovanie za viazanosti zákonom stanovenými lehotami na rozhodnutie nie je možné vykonať v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22. O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, keďže v prípade rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia v prejednávanej veci nejde o konečné rozhodnutie. O trovách konania tak bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.